ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Ὁμιλοῦν οἱ κ. κ. Κ. Κοτζιᾶς, δήμαρχος Ἀθηναίων, Α. Κορυζῆς, ὑποδιοικητὴς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Κ. Καλαμάρας, νομάρχης)

Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, τὸν ὁποῖον συναντήσαμε στὸ σπίτι, 2 ὧρες πρὶν φύγει γιὰ τὸ Λονδῖνο, μᾶς ἐδέχθηκε μὲ καλωσύνη. Καὶ μας ἀφηγήθη πῶς ἐκέρδισε τὰ πρῶτα χρήματα μὲ ἕνα λεπτὸ χιοῦμορ... ἐνῶ ἐξυρίζετο !

— Πῶς ἐκέρδισα τὰ πρῶτα μου χρήματα ; Καλύτερα θὰ ἦταν νὰ μὲ ἐρωτήσετε πῶς ἐξώδεψα τὰ πρῶτα μου χρήματα, — μᾶς λέει χαμογελῶντας ὁ κ. Κοτζιᾶς.

— Ἂν τὸ πρωτιμᾶτε γίνεται κι' αὐτό. Σᾶς παρακαλῶ μόνον νὰ μοῦ μιλήσετε πρῶτα γιὰ τὸ πῶς ἐκερδίσατε τὰ πρῶτα χρήματα — ποὺ εἶνε τὸ θέμα τῆς ἐρεύνης μας — καὶ κατόπιν μοῦ μιλᾶτε καὶ γιὰ τὸ δεύτερο.

— Ἀκοῦστε με, λοιπόν. Τὰ πρῶτα μου χρήματα τὰ ἐκέρδισα στὰ 1915 στὴ Ρώμη. Ἤμουν ἐκεῖ φοιτητὴς καὶ ἐσπούδαζα νομικά. Εἶχα ὅμως ἔρωτα μὲ τὴν δημοσιογραφία κι' ἄρχισα νὰ στέλνω ἀνταποκρίσεις στὴν «Ἑστία», στὴν «Νέαν Ἡμέρα» καὶ στὸ «Ἐμπρός». Στὴν ἀρχὴ ἤμουν ἄμισθος, ἀλλὰ γρήγορα μὲ προσέλαβαν μόνιμο καὶ ἔμμισθο ἀνταποκριτή. Ἀνταποκρίσεις ἔστελνα στὶς ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες γιὰ τὴν Ἰταλικὴ πολιτικὴ καὶ τὰ ἄλλα ζητήματα. Ἔγραφα ἐπίσης καὶ στὶς Ἰταλικὲς ἐφημερίδες γιὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὴν δημοσιογραφία, λοιπόν, ἐκέρδισα τὰ πρῶτα χρήματα στὴ ζωή μου, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν δημοσιογραφία ἔφαγα ὅ,τι εἶχα καὶ δὲν εἶχα. Μοῦ ἔγινε πάθος ἡ δημοσιογραφία καὶ δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὴν ἀφήσω καὶ νὰ δικηγορήσω. Ἔβγαλα, λοιπόν, τὰ «Χρονικά». Στὴν ἀρχὴ ἡ ἐφημερίδα ἐπήγαινε καλά, ἀλλὰ κατόπιν ἔχασε τὴν κυκλοφορία της. Καὶ ξέρετε τί γίνεται ἄμα ἡ ἐφημερίδα δὲν ἔχει κυκλοφορία. Εἶνε μεγάλη καταβόθρα καὶ μπορεῖ νὰ σὲ κάνη νὰ μείνης πανὶ μὲ πανί. Αὐτὸ ἔπαθα κι' ἐγώ. Ἡ πρώτη ὑποθήκη στὸ σπίτι μου ἔγινε γιὰ τὴν ἐφημερίδα. Τὸ πρῶτο μου αὐτοκίνητο τὸ ἐπούλησα γιὰ τὴν ἐφημερίδα. Ὅλες τὶς μετοχὲς καὶ τὶς ὁμολογίες μου τὶς κατέθεσα στὰ «Χρονικά». Ἐπέστρεψα, λοιπόν, στὴ δημοσιογραφία ὅ,τι μοῦ ἔδωσε, στὸ πολλάκις πολλαπλάσιο. Ἔχω ὅμως τὴν παμμεγίστην ἱκανοποίησιν, ὅτι ἡ δημοσιογραφία μοῦ ἀνταπέδωσε ὅ,τι τῆς ἐπρόσφερα. Ἡ δημοσιογραφία μοῦ ἔδωσε πολύτιμη πεῖρα, τρόπον ἀγῶνος, χειρισμὸν τῆς πέννας. Δίδω γι' αὐτὸ μία συμβουλὴ σ' ὅσους ἠμποροῦν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν: Ἂν θέλης νὰ πᾶς μπροστά, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ περάσης ἀπὸ τὸ μεγάλο σχολεῖο τῆς δημοσιογραφίας. Ὡστόσο ἡ δημοσιογραφία μοιάζει μὲ τὴν πολιτική. Ὁ δημοσιογράφος, ὅπως κι' ὁ πολιτικός, καταλήγουν στὴν φάθα !...

* * *

Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. ΚΟΡΥΖΗΣ εἶχε μιὰ σπανία ἐξέλιξι.

— Κατάγομαι, μᾶς εἶπε ἀπὸ τὸν Πόρο. Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου ἐπολιτεύετο στὴν γενέτειρά μου. Ἔβγαινε δήμαρχος καὶ βουλευτής. Μόλις ἐτελείωσα τὸ γυμνάσιο ἐζήτησα νὰ ἀκολουθήσω τὸ τραπεζιτικὸ στάδιο. Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου, ποὺ μ' ἀγαποῦσε ἐξαιρετικά, δὲν θέλησε νὰ μὲ ἀποτρέψη, ἀφοῦ εἶχα κλίσι στὸ ἐπάγγελμα αὐτό. Ἔτσι ἐμπῆκα σὲ ἡλικία 16 χρονῶν στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα ὡς δόκιμος ὑπάλληλος. Ὁ πρῶτος μου μισθὸς ἦταν ἀσήμαντος — δὲν θυμοῦμαι πειὰ σήμερα πόσες δρυχμές. Ἀπὸ ἐκεῖ ὅμως ἀρχισα, ἀπ' ἐκεῖ ξεκίνησα γιὰ νὰ φτάσω ἐδῶ ποὺ εἶμαι σήμερα...

* * *

Ὁ νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ ἐκλεκτὸς συνάδελφος κ. Κ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ εἶνε ἀπὸ τοὺς πιό... πεζοὺς ἀνθρώπους. Ὅλη ἡ ζωή του ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσιογραφία καὶ τὸ νομαρχιλῆκι καὶ σταματᾶ στὰ δυὸ αὐτὰ ἐπαγγέλματα.

— Τὰ πρῶτα μου χρήματα, μᾶς εἶπε ὁ κ. νομάρχης, τὰ ἐκέρδισα ὡς δημοσιογράφος, στὰ 1902. Ἦταν τότε τὰ «Εὐαγγελιακά». Οἱ φοιτηταὶ εἶχαν ἐπαναστατήσει καὶ κατέλαβαν τὸ Πανεπιστήμιο. Τὸ βράδυ ἐκεῖνο, ὡς φοιτητής, ἐφύλαξα φρουρά. Ὅταν λοιπὸν ἔγινε ἀλλαγή, ἐπῆγα στοὺς «Καιροὺς» καὶ ἔγραψα τὸ ρεπορτάζ τῆς πολιορκίας ! Τὴν ἑπομένη ξαναπῆγα καὶ ἔγραψα πάλι. Ὁ ἀρχισυντάκτης μὲ πρόσεξε καὶ μὲ ἐρώτησε ἂν δέχωμαι νὰ ἐργάζωμαι μὲ μισθό. Φυσικὰ δέχθηκα, ἀφοῦ θὰ ἔπαιρνα λεφτά. Μπῆκα, λοιπόν, στὴν δημοσιογραφία καὶ ἐγκατέλειψα τὸ Πανεπιστήμιο. Στὴ δημοσιογραφία ἔμεινα — ἔγινα ἀργότερα ἀρχισυντάκτης — μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ διωρίσθηκα γιὰ πρώτη φορὰ νομάρχης. Ὅταν ἄφησα τὴν νομαρχία τῆς Φλωρίνης, μετὰ τὴ μεταπολίτευσι, ξαναβρῆκα πάλι τὴν καλή μου φιλενάδα, τὴν δημοσιογραφία. Ἐδούλεψα συνεχῶς συντάκτης στὴν «Καθημερινὴ» μέχρι ποὺ ξαναδιωρίσθηκα νομάρχης. Ἂν μὲ πάψουν, εἶπε ὁ κ. νομάρχης, θὰ ξαναγυρίσω πάλι στὴν δημοσιογραφία. Πάντως λεφτὰ οὔτε εἶχα, οὔτε θὰ ἔχω ποτέ. Μόλις τὰ καταφέρνω νὰ τὰ βολεύω.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέες ἀπαντήσεις.

πε ἡ μὶς Πόλλετ, σκυνδαλισμένη. Σαράβαλο εἶσαι σύ!...»

Ἔπειτα, ὑψώνοντας τὴ φωνή της, ἐπρόσθεσε:

Μόνο οἱ ἄντρες πίνουν ροῦμι!

Καὶ τὸ εἶπε αὐτὸ μὲ τέτοιο περιφρονητικὸ τόνο, ὥστε ἡ κ. Τροῦν ἔγινε κατακόκκινη.

— Ἔ, λοιπόν, ναί... Μὰ δὲν εἶνε καθόλου ἀτιμωτικὸ γιὰ τὶς γυναῖκες νὰ μιμοῦνται τοὺς ἄνδρες... Ἡ γυναῖκες εἶνε πλασμένες γιὰ νὰ εἶνε συντρόφισσες τῶν ἀνδρῶν, νὰ ζοῦν ὅπως αὐτοί...

—...Τί φρίκη ! οὔρλιαξε ἡ μὶς Πόλλετ. Εἶνε φριχτὸ τὸ νὰ ζῆ μιὰ γυναίκα μ' ἕνα ἄδρα.

— Ἀσφαλῶς δὲν τὴ γνωρίσατε ποτὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ γιὰ νὰ μιλᾶτε ἔτσι ! ἔκανε σαρκαστικὰ ἡ κ. Τρούν.

— Ὄχι, δὲν τὴν γνώρισα καὶ περηφανεύομαι γι' αὐτό...

— Δὲν τὴν γνωρίσατε γιατὶ κανένας ἄνδρας δὲν σᾶς θέλησε ποτέ ! φώναξε ἡ πρώην ἠθοποιός.

Ἡ μὶς Πόλλετ ἔξαλλη, θέλησε νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ φύγη, μὰ τὴν ἔπιασε μιὰ τέτοια νευρικὴ κρίσις, ὥστε ἔγινε βιολὲ καὶ σωριάστηκε κάτω λιπόθυμη.

Ἀναγκάστηκαν νὰ τὴν μεταφέρουν στὸ κρεββάτι της.

Τὴν ἴδια νύχτα, πέθανε ἀπὸ κεραυνοβόλο ἀποπληξία.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες, ἡ κ. Τροῦντ πέθανε ἀπὸ ἕνα κρυολόγημα ποὺ ἄρπαξε τὸ ἀπόγευμα τοῦ λούντς, γιατὶ δὲν εἶχε ροῦμι νὰ ζεστιωθῆ...

* * *

Φτωχὴ μὶς Πόλλετ !...

Φτωχὴ κυρία Τρούν !...

Ἡ μεγάλη τους φιλία τὶς ὠδήγησε στὸν τάφο...

Ἔπρεπε νὰ μὴ γκρεμίσουν τὸ μεσότοιχό τους... Γι' αὐτὸ ἂν ἡ σεβαστὲς αὐτὲς κυρίες, ξαναβρεθοῦν μιὰ μέρα στὸν Παράδεισο, εἶμαι βέβαιος πῶς θὰ τὸν ξαναχτίσουν !...

ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὀρυκτὰ κάρβουνα, ὑπάρχουν καὶ χημικά.

Ἀρκετὰ δὲ περίεργος εἶνε ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀνάβουν τὰ κάρβουνα αὐτά, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ φλόγες ποὺ παράγουν, ἡ ὁποῖες εἶνε ποικιλόχρωμες.

Τὰ χημικὰ αὐτὰ κάρβουνα εἶνε περιζήτητα, κυρίως γιὰ τὴν φαντασμαγορικὴ λαμπρότητα ποὺ προσδίδουν ἡ φλόγες τους, σὲ ὅλο τὸ δωμάτιο, ὅταν ἀνάβουν μέσα στὰ τζάκια.

Ἀπὸ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου ἤρχισε λειτουργοῦσα μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.— Συνταγμα—Μητροπόλεως 14Α.— ΑΘΗΝΑΙ.